

ЛЪХ ОТ ДОЛИНИТЕ

Биж, как гори полето светло,
и колко много светлина
залива в пролетното утро
усмихнатата равнина.

В такива утрини небето
разгръща синята си гръд
и капчици роса люлее
над светлия безбрежен път.

Орачите рала притягат,
простора лее ведрина,
а някъде в полята росни
звънят натирени стада.

Горят поля, горят простори,
земята пее и шуми
и с весели очи посреща
настъпващите светли дни.

16